

## Soudní přelíčení

**Soudce:** Obžalovaná povstaňte! Vaše jméno?

**Obžalovaná:** Lež.

**Soudce:** Datum narození?

**Obžalovaná:** Narodila jsem se hodně dávno. Bůh tehdy Adamovi a Evě přikázal, aby nejedli ze stromu poznání. Tvrdil jim, že po pozření ovoce ze stromu vědění zemřou. A to byla asi první lež.

**Soudce:** Jste obžalovaná z šíření lži. Ze lži, která lidem má dle žaloby komplikovat život. Chcete říct něco na svou obhajobu?

**Obžalovaná:** Ano. Ano, chci. A budu se hájit sama. Kde by byl svět beze lží? Mám za to, že i Pravda může ublížit a někdy i víc než já, Lež. Jak by to přeci vypadalo, kdyby Pravda sama vládla světu... Umím učinit lidi šťastnými. Alespoň na chvíli.

**Žalobce:** Námitka! Byli šťastnými, ale jen do doby, než zjistili, že jde o lež!

**Soudce:** Námitka se přijímá. Předvolejme tedy prvního svědka. Dobrý den paní Pravdomluvná. Víte, že u soudu musíte mluvit pravdu a nic než pravdu?

**Paní Pravdomluvná:** Ano. To je samozřejmé.

**Žalobce:** Tedy začněte s Vaší verzí příběhu.

**Paní Pravdomluvná:** Dobrá tedy. Minulý měsíc jsem si na internetu přečetla se zájmem článek o rychle rostoucích cenách bitcoinu. Ve článku se psalo, že je ideální doba k investování. A tak jsem všechny své úspory investovala. Výsledek na sebe nenechal dlouho čekat. Po dvou týdnech měla moje investice třetinovou hodnotu. Přišla jsem o své celoživotní úspory. A to vše proto, že celý článek byla jedna velká lež.

**Soudce:** Děkuji Vám paní Pravdomluvná. Předvolejte prosím dalšího svědka. Dobrý den pane Smutný. Jste obeznámen, že u soudu musíte mluvit pravdu a pouze pravdu?

**Pan Smutný:** Ano. Na rozdíl od zde přítomné.

**Soudce:** Jak to myslíte?

**Pan Smutný:** Zde přítomná Lež mi zabila syna. Víím, že je to silné obvinění. Ale jak jinak bych to měl říct? Doktoři mi pořád tvrdili, že můj syn přežije a můj syn mi umíral prakticky v náručí. Když se jeho stav rapidně zhoršil, začali mi dávat další falešné naděje. Často se vyhýbali odpovědím na mé otázky ohledně času, který mu zbývá. No a pak si vešla do pokoje Smrt. Nepozorovaně a tiše. Nebýt Lži ... byl bych připraven. Zlomen, ale připraven. Věděl bych, že

ten den přijde. Žil jsem v ní. Nevědomě ji šířil dál... Proč ses do toho vůbec pletla! Lidé tebou trpí! Ničíš jim životy! Tak jako jsi zničila ten náš! Táhni!

**Soudce:** Klid! Uklidněte se! Chápu Vás, ale tady jste u soudu. Máte ještě něco?

**Pan Smutný:** Ne! Už ji nechci ani vidět... Zabilas mi syna! Ty špíno!

**Soudce:** Dobrá tedy. Děkuji i Vám. Tak tedy pozvěte dalšího svědka. Dobrý den pane Slabý. Jste si vědom, že u soudu musíte mluvit pravdu a nic než pravdu?

**Pan Slabý:** Jo, jsem.

**Žalobce:** Řekněte nám svůj příběh i Vy. Za co Lež soudíte?

**Pan Slabý:** Já... já jsem v depresích. Ona to ví. Ví, že jsem slabý. Zmocnila se mě. Našeptává mi, že vše bude v pořádku. Pořád mi tvrdí, jak to bude dobré a že už jsem v pořádku. Ne. Nejsem. A nebudu. Dělá to jenom horší. Díky ní si pořád nalhávám, že až se ráno probudím, budu šťastný a plný života. A hádejte co?! Nejsem. Probudím se ještě s větší nechutí do života, protože to, co jsem si včera v noci namlouval s Pravdou se ráno zase stalo Lží. A to je vše.

**Soudce:** Děkuji. Pane žalobce, chcete říci něco závěrem?

**Žalobce:** Vyslechli jsme tady tři svědky obžaloby. Každý z nás by se na lavici svědků mohl ocitnout a dokázal by přednést své žaloby na Lež. Všichni ji známe. Všichni s ní máme zkušenosti. Nejhorší na Lži je to, že umí být pěkně rafinovaná. Schovává se za Pravdu, dokáže bojovat unfair. A je navíc všudypřítomná. Mívá různé podoby a převleky. A občas ji vůbec nedokážeme identifikovat. Velmi ji napomáhá dnešní doba. Internet, média, nebo sociální sítě. Všude tam je jako doma. Právě proto chceme jednou pro vždy Lži přistříhnout křídla. Zakázat ji. Zničit ji. Slavný soude žádám proto pro Lež trest nejvyšší!

**Soudce:** Děkuji i Vám pane žalobce. Nyní dám prostor i Vám paní obžalovaná. Chcete ještě něco dodat? Chcete reagovat na svědky či závěrečné slovo pana žalobce?

**Obžalovaná:** Jak jste pošetilí, copak to nevidíte? Ti lidé nejsou nešťastní z toho, že existuji já. Já jsem jenom prostředek jejich úniků od bolesti, smutku a zklamání. Jsem tedy vinna, když jsem byla jejich prvním řešením, jak sobě nebo někomu pomoci? Jestli je milosrdenství zločin, pak jsem tedy zločincem. Nemůžete mě odstranit, potřebujete mě. Nemůžete mě zakázat, protože mě ani nepoznáte. Všichni jste mě Vy pokrytci již v životě potřebovali. A teď mě chcete soudit. Tak mě sudte!

**Soudce:** Přítomní povstaňte. Soud vynese rozsudek.

Soud shledává obžalovanou Lež nevinou. Lež se pouze snažila zmírnit naši bolest z kruté pravdy, která Vás všechny čekala, nebýt zde pohotové Lži. Vzhledem k tomu, že lež v tomto případě nebyla úmyslná, měla by mít stejné právo na existenci, jako Pravda.

Vy paní Pravdomluvná byste, nebýt Lži, našla jinou špatnou investici. Pokud člověk nepoužívá rozum, má tendenci věřit příběhům o rychlém zbohatnutí, pak ho ani nic jiného nemůže potkat. A za svou hloupost je tak jednoduché soudit někoho jiného. Někoho nesympatického, všeobecně nepřijatelného.

Vy pane Smutný byste chtěl či nechtěl nevěřit, že Váš syn už nebude mezi námi. V podstatě jste po všech ve svém okolí vyžadoval lež. Milosrdnou lež. Lež, která Vám v danou chvíli dávala naději. A za Lež byste označil všechny ty, kteří by Vám tvrdili opak. Za Váš smutek Lež nemůže.

A pan Slabý, který si každý večer něco nalhává? A doufá, že i když on sám nic nezmění, věci se vydají na lepší cestu a jeho život povede lepším směrem?

Všichni soudíte tu nepravou. Lež není problémem naší společnosti. Problémem naší společnosti je hloupost, ochota naslouchat Lži, neschopnost ji odlišit od Pravdy. Spoléháme na pochybné zdroje, nerozpakujeme se Lež citovat a věřit ji, často se už ani při lhaní nečervenáme. Nečervenáme se i proto, že ji v dnes často raději píšeme. Ano, pan žalobce má pravdu – Lež se nám v dnešní době přestěhovala. Má novou adresu nejčastějšího pobytu-internet, média, sociální sítě. Ale přesto. Soudit tady máme spíše ty, kteří Lež zneužívají ke svým cílům. Lež není zlá. Lež umí být milosrdná, malá, milá. Ale i sprostá, zlá, krutá. Ale nikdy není vina. Mám pravdu paní Lži?

**Obžalovaná:** Ehm – Ano – vlastně ne... Nevím, jak mám odpovědět.